

[Fisker.]

høje Ting, har de Konservative ikke manglet, naar der har været gjort Forsøg paa at lette Amtsbeskatningen; men tror det ærede Medlem da virkelig, at det at give Amtsgrundejerne en større eller mindre Nedskæring af deres Amtsskatter vilde blive en Hjælp for Kommunerne, tror det ærede Medlem, at det vilde komme til at betyde nogen virkelig Hjælp for Kommunernes Befolkning som Helhed?

Her glemmer det ærede Medlem, at en Skattnedsættelse, som er virkelig holdbar, er betinget af en Nedgang paa Udgiftsiden. Kan man ikke gennemføre en saadan Nedgang, bliver der kun Tale om en Skatteovervæltning, og hvis de Konservative skulde opnaa at se deres Lovforslag om Amtsgrundskyld, der for Tiden behandles i det andet høje Ting, gennemført, vilde det betyde en kolossal Overvæltning af en Række faste Grundbyrder paa et andet Samfundslag. Naar saa samtidig de kommunale Skatteprocenter stiger Aar for Aar, maa jeg nok spørge det ærede Medlem, om det er en Hjælp for Kommunerne, en Hjælp for Befolkningen som Helhed? Det er en Hjælp til et enkelt Lag, det indrømmer jeg, men en Hjælp til Kommunerne kan der selvfølgelig ikke blive Tale om.

Jeg tror, at jeg dermed har været inde paa det af den konservative Ordførers Udtalelser, som der er Grund til i Øjeblikket at beskæftige sig med. Han rettede et bestemt Spørgsmaal til mig til sidst, det vil jeg tillade mig at komme tilbage til i min Tales Slutning.

Men jeg har nogle Bemærkninger at gøre til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem i sine indledende Bemærkninger udtalte sig om Krisens Karakter i langt forsigtigere Vendinger end den ærede konservative Ordfører. Her var ikke Tale om Katastrofe, ikke om voldsomme Udtryk. Nej, sagde det ærede Medlem, vi staar umiddelbart foran Krisen, vi er maaske allerede et Stykke inde i den.

Det er Ord, som jeg fuldt ud kan tiltræde, det er Ord, som jeg ingenlunde vil benægte Rigtigheden af, og jeg tager disse Udtalelser til Indtægt for min Paastand før, at der er for Tiden ikke nogen som helst Grund til hverken paa dette Sted eller i andre offentlige Forsamlinger at stemple Krisen som en Katastrofe, der truer med at omstøde alt ude i Landbruget.

Jeg har haft Lejlighed til at se en Del af de Selvangivelser; der nu er indkommet.

Det er ikke, som det ærede Medlem mente, alle Landbrug, der har Regnskabsaaret gaaende fra 1. Juli til 1. Juli, nej, der findes Titusinder af Landbrug, som regner med Kalenderaaret som Regnskabsaar, og det er glædeligt at se, at det er en forholdsvis ringe Nedgang, der har været Tale om i Landbrugets Indtægter i 1930, saa lille, at den egentlig ikke vil faa nogen videre Indflydelse under den forestaaende skattemæssige Behandling. Det er jo ganske givet, at naar det er Tilfældet, kan ikke disse faa Maaneders Krise, vi for Tiden er inde i, og som man nu taler om, have katastrofale Virkninger paa dette Landbrug.

Endvidere er det en Kendsgerning, at 1930 har opvist en Opsparing i Banker og Sparekasser af forholdsvis store Beløb. Der er endnu betydelige Reservefonds at falde tilbage paa.

Endelig vil jeg gerne pege paa en tredje Ting, der understøtter min Opfattelse. Det er den, at den nu afsluttede December Termin er forløbet uden Vanskeligheder af nævneværdig Art. Jeg staar her med en Opgørelse fra et af vort Lands største Pengeinstitutter, der prioriterer i Landbrugsejendomme, ganske vist i de mindre; jeg har forlangt at faa Opgørelsen foretaget den 24. i forrige Maaned, og samtidig tilsvarende Opgørelse den 24. Januar 1930, og jeg vil gerne oplyse, at Stillingen karakteriseres saaledes, at den nærmest maa betragtes som bedre end Aaret forud, saavel med Hensyn til Restancer som med Hensyn til overtagne Panter. Jeg har undersøgt dette Forhold ogsaa andetsteds og har faaet den Opfattelse ganske bekræftet og ved Henvendelse til vore store Banker og Sparekasser, der prioriterer en Del i fast Ejendom paa Landet, vil man kunne faa oplyst det samme.

Det er tilsammen Kendsgerninger, forekommer det mig, som advarer meget stærkt imod at føre den voldsomme Tale, man til Tider hører ført omkring paa Møder, og som maaske kan fremkalde panikagtige Stemninger og Tilstande, som der overhovedet intet sagligt Grundlag er for Øjeblikket. Denne Tale kan ogsaa gøre direkte Skade. Det umotiverede og ubegrundede Kursfald, som fandt Sted for nogen Tid siden i jyske Hypotekforeningspapirer, kan kun forklares derved, at der paa Grund af denne megen Krisetale er opstaaet en vis Tvivl, en vis Uro indenfor Købernes Kreds. Jeg ønsker at sige det her, thi selv om jeg ikke tvivler om, at man fra adskillig Side i hvert Fald fører denne Tale i den Tro, at der kan være